

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1861-05-24)

Citation: Scharling, Carl Henrik: "BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1861-05-24)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 184. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000031.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sidon, Torsdag 24. Mai.

Tirsdag Eft. forlode vi Karmel og rede til Akko, hvor Portene vare lukkede, og vi da atter skulde tilbringe Natten under aaben Himmel. Men de Porte, som ikke vilde oplukke sig for den store Napoleon, aabnede sig nu for en lille Bakschisch^{*)}, og vi fandt Optagelse i Fransiskanerklostret. Efter næste Morgen at have beseet Fæstningsværkerne, rede vi til Tyrus, hvor vi ankom efter ti Timers Ridt — det var en streng Dag. I Tyrus havde vi heftige Debatter om, hvorvidt vi skulde seile eller s. 185ride til Sidon: omsider scirede Seilpartiet, men da vi kom ud i Baaden, havde Skipperen ladet Baaden saa stærkt, at vi atter maatte vende tilbage, ved hvilken Lejlighed vor Middagsmad faldt i Vandet. — Men om Aftenen havde vi en prægtig Ridetour gennem det gamle Phønicierland i klart Fuldmaaneskin: det var Føde for min romantiske Sjæl, kan Du tro. — Her i Sidon have vi atter fundet Optagelse i et Kloster. — Ogsaa med det franske Militair have vi truffet sammen: lystige muntre Folk som alle Franskmænd. Men de vente fuldt og fast, at Myrderierne ville begynde samme Dag, som de reise, og hvad, der kan flygte, flygter.

Samme Dag. — Aften.

I Eftermiddag have vi aflagt et Besøg hos vor herværende Consul Riskala, en Maronit, der taler godt Italiensk. Han modtog os meget hjerteligt og vilde endelig formaae os til at blive en Dag endnu, thi i de 23 Aar, han havde været Consul i Sidon (laid), havde han endnu aldrig modtaget Besøg af nogen Dansk. Bl. a. viste han os et Brev fra den maronitiske Biskop og 33 maronitiske Storherrer, hvori disse takkede ham for den virksomme Hjælp, som han havde ydet maronitiske Flygtninge.